

En ny kamerabevakningslag (SOU 2017:55)

Stockholms läns landsting har beretts möjlighet att yttra sig gällande betänkandet En ny kamerabevakningslag (SOU 2017:55). Stockholms läns landsting har avgränsat yttrandet till att omfatta det som berör landstingets verksamhetsområde.

Sammanfattning

Stockholms läns landsting välkomnar och delar utredningens slutsatser att nuvarande lagstiftning inte täcker de behov som finns, och att möjligheterna till kamerabevakning bör öka samtidigt som skyddet för den personliga integriteten stärks.

Stockholms läns landsting delar utredningens uppfattning att förebyggande kamerabevakning ska tillmätas större vikt, vilket är en naturlig och nödvändig utveckling. Landstinget anser likaså att generella hotbilder och risk för angrepp ska väga tyngre vid en tillståndsansökan. Dessa skäl är en förutsättning för att Stockholms läns landsting självt och tillsammans med andra aktörer, på ett mer kraftfullt sätt ska kunna förebygga, förhindra, upptäcka brottsliga handlingar och inte minst kunna bidra i efterförloppet till den utredande delen.

Stockholms läns landsting stödjer utredningens förslag om en tillsynsmyndighet.

Stockholms läns landsting finner dock att utredningen i vissa avseenden är inkonsekvent, framförallt gällande förslag kopplat till undantag för tillståndsplikt och att utredningen föreslår olika krav gällande tunnelbana än för järnväg, spårväg och buss.

Inledning

Stockholms läns landstings ansvar och uppdrag kräver att verksamheten är säker och har förmåga att upptäcka och förebygga brottsliga handlingar och olyckor. Hälso- och sjukvård samt kollektivtrafik är samhällsviktiga verksamheter. Stockholms läns landsting är även regionplaneorgan vad gäller användningen av mark- och vattenområden. Detta breda uppdrag kräver ett väl organiserat, effektivt och systematiskt säkerhetsarbete av hög kvalitet både i vardag, kris och vid höjd beredskap.

Stockholms läns landstings verksamheter verkar i miljöer där hot, våld och brottsliga angrepp förekommer, i egna fastigheter, publika miljöer och privata bostäder. Risk finns för att medarbetare, patienter, resenärer, fastigheter, utrustning och lokaler drabbas av brottsliga angrepp och olyckor.

För att Stockholms läns landsting ska ha rätt verktyg för att möta utmaningarna i en tid då hotbilden är mer komplex och oförutsägbar samt kunna bedriva ett effektivt förebyggande säkerhetsarbete själva och i samverkan med andra aktörer, är det Stockholms läns landstings uppfattning att kamerabevakning utgör ett viktigt instrument till övriga skyddsåtgärder såsom manuell bevakning, tekniska larm, byggnadstekniskt skydd och en utbildad och övad personal. Utöver kamerabevakning bekostar och upprätthåller Stockholms läns landsting en rad andra åtgärder för att trygga ordning och säkerhet i våra trafiksystem och övriga verksamheter. Detta omfattar bland annat en omfattande inhyrning av ordningsvakter, väktare och trygghetsvärdar. Stockholms läns landsting driver också egen trygghetscentral som dygnet runt årets alla dagar samordnar och övervakar alla bevaknings- och trygghetsinsatser som genomförs inom kollektivtrafikens verksamhetsområde.

Nedan presenteras de specifika synpunkter som Stockholms läns landsting har gällande betänkandet.

Specifika synpunkter

10.1 Lagens syfte och tillämpningsområde

Stockholms läns landsting delar utredningens slutsatser att nuvarande lagstiftning inte täcker de behov som finns och att möjligheterna till kamerabevakning bör öka samtidigt som skyddet för den personliga integriteten stärks. Vidare tillstyrker Stockholms läns landsting utredningens uppfattning att förebyggande kamerabevakning ska tillmätas större vikt och att generella hotbilder och risk för angrepp ska väga tyngre vid tillståndsansökan.

Stockholms läns landsting önskar dock uttrycka en oro för att en helt ny lag utan tidigare praxis kan leda till att rättstillämpningen inte blir sådan som intentionerna i förslaget gör gällande. Oron består i att tillämpningen av begreppet *berättigade ändamål* återigen kan bli för snäv och önskad effekt uteblir, detta trots att utredningen menar att fler berättigade ändamål kan åberopas för kamerabevakning enligt den nya regleringen än vad som är möjligt enligt kameraövervakningslagen (2013:460).

11 Ett tillståndskrav för myndigheter och vissa andra

Stockholms läns landsting avstyrker utredningens förslag om att tillståndskravet ska gälla även vid kamerabevakning som sker inom ramen för hälso- och sjukvård och smittskydd som en del i vård och behandlingsåtgärder exempelvis med drönare eller ambulans. Denna avgränsning är olycklig då det inom hälso- och sjukvårdens område pågår olika projekt avseende drönare som hjälpmedel/komplement till ordinarie ambulans- och akutsjukvård och sätts in för direkt livräddande insatser exempelvis vid hjärtstopp i skärgårdsmiljö eller andra otillgängliga platser där transport av hjärtstartare sker med hjälp av kamerabestyckad drönare.

Stockholms läns landstings uppfattning är att kamerabevakning som utförs som en del i en vård- och behandlingsåtgärd exempelvis med en kamerabestyckad drönare och som manövreras från annan plats och sker inom ramen för hälso- och sjukvårdslagen (2017:30) samt smittskyddslagen (2004:168) bör undantas från tillståndskravet. Detta med samma motivering som utredningen föreslår undantag för räddningsledare enligt lagen (2003:778) lagen om skydd mot olyckor samt viss polisverksamhet.

Användningsområdet är relativt nytt men potentialen bedöms som stor för framtida användningsområden så som akutsjukvård vid drunkningstillbud, skadade vid trafikolyckor, snabbtransport av läkemedel eller adrenalinsprutor vid livshotande allergiska reaktioner. En förutsättning för vidareutveckling är att kameran kan manövreras från annan plats och att tillstands- och upplysningskravet inte hindrar utvecklingen negativt.

Stockholms läns landsting föreslår ett undantag från tillståndsplikt vid vissa ytor och byggnader. Hälso- och sjukvården har en omfattande verksamhet både till innehåll och lokaler, exempelvis kan nämnas ingångar till akutmottagningar, vårdcentraler, mottagningar för sprututbyte och ambulansstationer. Dessa verksamheter har utifrån ett samhälleligt perspektiv ofta ett högt skyddsvärde. Kamerabevakning utgör ett viktigt komplement till övriga åtgärder för att uppnå ett starkt skalskydd. I och med verksamhetens generella betydelse för trygghet och service till patienter, besökare och personal är det landstingets uppfattning att ett undantag från tillståndsplikten bör införas i förslaget till ny lagstiftning. Undantaget bör gälla för ytor dit allmänheten har tillträde som exempelvis väntrum och entréer på akutmottagningar och vårdcentraler. Landstinget avstyrker utredningens förslag att det fortsatt ska gälla tillståndsplikt i all annan kollektivtrafik än de föreslagna undantagen tunnelbanevagn och tunnelbanestation, samt att det görs en åtskillnad på tunnelbana och järnväg. Stockholms läns landsting menar att detta är inkonsekvent i förhållande till i utredningen övriga redovisade skäl, där kollektivtrafiken är särskilt brottsutsatt och historiskt sett föremål för

terrorism. Som exempel kan nämnas terrorattacker mot pendeltåg i Madrid 2004, buss och tunnelbana i London 2005, tunnelbana i Bryssel 2016, centralstationen i Bryssel 2017.

Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår Stockholms läns landsting att kollektivtrafik som organiseras av regional kollektivtrafikmyndighet i enlighet med lag (2010:1065) om kollektivtrafik, eller av ett järnvägsföretag eller en infrastrukturförvaltare i enlighet med Järnvägslagen (2004:519) eller av en trafikutövare eller en spårinnehavare i enlighet med lag (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg ska undantas från tillståndsplikt när det gäller kamerabevakning. Ett sådant undantag bör omfatta såväl stationer, plattformar och väntsalar som gångstråk inom och mellan sådana anläggningar samt viadukter över och tunnlar under järnväg, tunnelbana eller spårväg, eftersom sådana byggnadsverk och platser används för att utföra brottsliga angrepp mot verksamheten, exempelvis stenkastning mot tåg från en viadukt.

Att utredningen föreslår olika hantering för tunnelbanan och järnväg är anmärkningsvärt mot bakgrund av bland annat de numera kombinerade tunnelbane- och järnvägsstationerna som växer fram, bland annat med anledning av Citybanan i Stockholm, men även de kombinationsstationer som planeras inom ramen för Stockholmsöverenskommelsen och Sverigeförhandlingen.

Stockholms läns landsting menar att samverkan och gemensamma insatser mellan de myndigheter och organisationer som ansvarar för säkerheten vid järnvägs- och kollektivtrafiken i Sverige påtagligt skulle underlättas om lagstiftningen blev likalydande inom persontrafikområdet, oaktat trafikslag.

I syfte att främja främst trafiksäkerheten och personsäkerheten bör även kamerabevakning av plankorsningar (enligt förordning (2001:651) om vägtrafikdefinitioner) och ett spårområde på särskild banvall, inklusive dessa områdets omedelbara närhet, undantas från tillståndsplikt på samma sätt som föreslås för Trafikverkets bevakning av vägtrafik eller av sjötrafik vid en rörlig (öppningsbar) bro.

När det gäller områden omedelbart utanför stationers och trafikterminalers in- och utgångar bör motsvarande undantag från krav om tillstånd gälla som föreslås för postlokaler.

Stockholms läns landsting föreslår att föreliggande lagförslag ändras och kompletteras enligt nedan:

Utredningens förslag till lydelse	Stockholms läns landstings förslag till lydelse
10 § tillstånd för kamerabevakning krävs inte vid	10 § tillstånd för kamerabevakning krävs inte vid
6. bevakning i en tunnelbanevagn eller av en tunnelbanestation, om bevakningen har till enda syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott eller förebygga, förhindra eller upptäcka olyckor eller begränsa verkningarna av inträffade olyckor,	6 a bevakning i en tunnelbanevagn, <i>spårvagn, järnvägsvagn, buss eller fartyg</i> om bevakningen har till enda syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott eller förebygga, förhindra eller upptäcka olyckor eller begränsa verkningarna av inträffade olyckor.
	6 b bevakning av en tunnelbanestation, <i>järnvägsstation, spårvagnshållplats eller särskilt anordnad buss- eller bätterminal, eller förbindelsevägar inom eller mellan sådana anläggningar, eller av området omedelbart utanför in- eller utgångar till en sådan anläggning</i> , om bevakningen har till enda syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott eller förebygga, förhindra eller upptäcka olyckor eller begränsa verkningarna av inträffade olyckor.
	6 c) bevakning av en plankorsning mellan väg och järnväg eller spårväg, eller ett spårområde på särskild banvall, och dessa områdets omedelbara närhet, eller viadukter över och tunnlar under järnväg, tunnelbana eller spårväg, om bevakningen har till enda syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet

	eller utreda eller lagföra brott eller förebygga, förhindra eller upptäcka olyckor eller begränsa verkningarna av inträffade olyckor.
--	---

Stockholms läns landsting avstyrker utredningens förslag att byggnader som är förklarade som skyddsobjekt men som används för fredstida krishantering enligt 4§ skyddslagen (2010:305) inte ska omfattas av undantaget på tillståndskravet.

Stockholms läns landstings uppfattning är att detta är ologiskt då det i rapporten *Sverige kommer att möta utmaningarna - Gemensamma grunder (grundsyn) för en sammanhängande planering för totalförsvaret, MSB 2016–25*, anges att med krisberedskapen som grund kan förmågan att hantera samhällsstörningar över hela hotskalan utvecklas. Således utgör den fredstida krishantering en del av totalförsvaret och i praktisk mening borde då dessa byggnader/objekt utgöra en viktig del och inbegripas i begreppet nationell säkerhet.

Att då i kamerabevakningslagens undantag för tillståndskrav exkludera anläggningar för fredstida krishantering som i och med återtagandet av totalförsvaret kommer få utökat ansvar följer inte utvecklingen utifrån en alltmer osäker säkerhetspolitisk kontext. Stockholms läns landstings uppfattning är att om en byggnad/objekt är förklarat som skyddsobjekt ska det behandlas lika oavsett användningsområde.

12.2 Undantag från upplysningskravet

Stockholms läns landsting avstyrker utredningens förslag om att upplysningskravet ska gälla vid kamerabevakning som sker inom ramen för hälso- och sjukvård och smittskydd som ett led i vård och behandling exempelvis med drönare eller ambulans.

Stockholms läns landstings uppfattning är att kamerabevakning som kompletterar traditionell hälso- och sjukvård enligt hälso- och sjukvårdslagen (2017:30) samt smittskyddslagen (2004:168) bör undantas från upplysningskravet när det används som ett led i vård och behandling. Detta eftersom det finns praktiska svårigheter att genomföra denna upplysning, då det inte på förhand går att förutsäga var kamerabevakningen utförs.

Stockholms läns landsting avstyrker utredningens förslag att byggnader som är förklarade som skyddsobjekt men som används för fredstida krishantering enligt 4§ skyddslagen (2010:305) ska omfattas av upplysningskravet. Stockholms läns landstings uppfattning är att detta är

ologiskt och anser att om en byggnad är förklarad som skyddsobjekt ska den behandlas lika oavsett användningsområde.

15.1 Tillsyn, sanktioner och rättsmedel

Stockholms läns landsting ställer sig positivt till förslaget gällande en tillsynsmyndighet jämfört med nuvarande lösning med 21 myndigheter (länsstyrelsen). Detta möjliggör för en mer enhetlig rättstillämpning över hela landet.

Övrig synpunkt

Stockholms läns landsting tolkar det som att begreppet "räddning" används på ett sådant sätt i betänkandet att det kan uppfattas som att även hälso- och sjukvårdsåtgärder berörs. Stockholms läns landsting vill dock påpeka att det i 4§ lag (2003:778) om skydd mot olyckor stipuleras att lagen inte gäller hälso- och sjukvård som avses i hälso- och sjukvårdslagen (2017:30). Smittskydd enligt smittskyddslagen (2004:168) omfattas inte heller av dessa skrivningar.

Landstingsrådsberedningens motivering

Stockholms läns landsting har fått betänkandet En ny kamerabevakningslag (SOU 2017:55) på remiss från Justitiedepartementet. Utredningen har haft i uppdrag att utreda vissa frågor om kameraövervakning enligt kameraövervakningslagen samt att göra en analys över hur lagen behöver anpassas efter nya EU-regleringen om personuppgifter.

Landstinget ska kunna garantera patienters och resenärers säkerhet i våra verksamheter och garantera våra medarbetare en trygg och säker arbetsmiljö. Hälso- och sjukvården och kollektivtrafiken är samhällsviktiga funktioner som bedrivs i miljöer där hot, stölder, våld och andra brottsliga angrepp förekommer. I takt med att hotbilden i samhället i stort har blivit mer komplex och oförutsägbar har också otryggheten och osäkerheten runt landstingets verksamheter tagit sig nya former. I närtid har gängrelaterat våld förekommit på en akutmottagning, stenkastning och skadegörelse har riktats mot ambulanser och bussar och ett terrorattentat har ägt rum i Stockholms innerstad. Förändringar i omvärlden kräver att landstinget ser över de verktyg som verksamheterna har till förfogande för att kunna bedriva ett effektivt säkerhets- och trygghetsarbete. På samma vis måste otidsenlig lagstiftning som utgör hinder för detta arbete ses över och moderniseras. Den nuvarande kamerabevakningslagen utgör ett sådant hinder, då den inte är anpassad för de behov som finns att kameraövervaka brottsutsatta platser och platser med en generell hotbild. Landstinget anser sammantaget att utredningens förslag om en ny kamerabevakningslag är ett steg i rätt riktning men att förslagen inte går långt nog för att möta de behov som finns att modernisera och förenkla nuvarande lagstiftning.

Skulle utredningens förslag införas skulle det fortsatt finnas betydande hinder och onödig byråkrati kring kamerabevakning som försvårar för landstinget att öka tryggheten och säkerheten runt utsatta platser i hälso- och sjukvården och kollektivtrafiken.

Landstinget anser att kamerabevakning är ett viktigt verktyg för att upprätthålla trygghet och säkerhet. Ur ett arbetstagarperspektiv kan kameror bidra till ökad säkerhet och trygghet på arbetsplatsen för landstingets medarbetare. Stödet från invånare i Stockholmsregionen för kameror runt allmänna miljöer är utbrett. En undersökning från 2015 av Statistiska Centralbyrån på uppdrag av länsstyrelsen visade att 87 procent av invånarna i Stockholms län anser att kameraövervakning på offentliga platser är ganska eller mycket bra. Kameror kan ha en avhållande effekt på brottslighet, forskning från Stockholms Universitet uppskattar att brottsligheten minskade med uppemot 25 procent efter att trygghetskameror infördes i tunnelbanan i Stockholm. Kameror är särskilt viktigt för det brottsupplärande arbetet och är en viktig resurs för polisens brottsutredningar. De kameror som landstinget idag har i kollektivtrafiken medverkar till att förse polisen med bevismaterial genom att fånga bilder över händelseförlopp vid brott. Polisen gör redan idag runt 3000 begäran om bilduttag per år från kameror i kollektivtrafiken. Kamerorna används även för proaktiva ingripanden genom att underlätta att identifiera och spåra gärningsmän. Efter terrorrådet vid Drottninggatan den 7 april fångades gärningsmannen på bild av landstingets trygghetskameror i kollektivtrafiken, vilket möjliggjorde för polisen att gå ut med signalement och spåra gärningsmannens flyktväg.

Möjligheten att använda kameror i offentliga miljöer begränsas i dagsläget betydligt av den nuvarande lagstiftningen. Landstinget anser att lagstiftningen är otidsenlig och att tillämpning av lagen är förenat med onödig byråkrati. Inom kollektivtrafiken begränsas landstinget att övervaka områden utanför stationer så som entréer till tunnelbanestationer, pendeltågsstationer eller andra knutpunkter. En ansökan i närtid från landstinget att kamerabevaka området runt Rinkeby tunnelbanestation avslogs, trots att länsstyrelsen konstaterade att ordningsstörningar och brottslighet förekommer i området. Även behov inom hälso- och sjukvården av kamerabevakning hindras av gällande lagstiftning. Kameror vid entrén till akutmottagningen vid Karolinska Universitetssjukhuset i Solna har fått monteras ned på direktiv från länsstyrelsen, till förmån för en enkel porttelefon med kamera som enbart får vara aktiverad några sekunder i taget. Lagstiftningen är dessutom inkonsekvent och tillämpningen oförutsägbar. Vid entrén till akutmottagningen för Karolinska Universitetssjukhuset i Huddinge har en kamera fått tillstånd att monteras med anledning av att platsen av länsstyrelsen har ansetts vara ett

parkeringsgarage. Det finns således ett påtagligt behov av att förändra gällande lagstiftning för bättre förutsägbarhet i tillämpningen av lagen.

Landstinget instämmer i utredningens uppfattning att förebyggande kameraarbete ska tillmätas större vikt och att generella hotbilder och risk för angrepp ska väga tyngre vid tillståndsansökan. Det är positivt att utredningen föreslår utvidgning av kriterierna för när tillstånd ska beviljas och att undantag från tillståndsplikten föreslås gälla tunnelbanevagn och tunnelbanestation. Landstinget delar uppfattningen om att den nu gällande lagstiftningen inte täcker de behov som finns, men anser att även utredningens förslag är otillräckliga för att möta dessa behov. Det är olyckligt att utredningen vill behålla ett antal omotiverade begränsningar. En ny lagstiftning enligt utredningens förslag skulle fortsatt utgöra ett onödigt hinder för landstingets säkerhets- och trygghetsarbete.

Landstinget anser att lagen måste moderniseras ytterligare jämfört med utredningens förslag. Det nuvarande förslaget skulle hindra hälso- och sjukvården från att utföra verksamhet som är beroende av fjärrstyrda kameror eller drönare. Vid framtida insatser inom hälso- och sjukvården bedömer landstinget att kameror i allt större utsträckning kommer att behöva användas för direkt livräddande insatser, exempelvis vid användning av drönare för transport av hjärtstartare eller Adrenalinesprutor till avlägsna platser som annars är svåra att nå av ordinarie ambulans- och akutsjukvård. Vid smittspridning kan även användning av drönare vara avgörande för att kunna genomföra transporter och räddningsinsatser. Landstinget avstyrker därför utredningens förslag om tillståndskrav för kamerabevakning från exempelvis drönare eller ambulans som används för vård och behandlingsåtgärder inom ramen för hälso- och sjukvård och smittskydd. En mer modern anpassning av lagstiftningen är även nödvändig för att lagen inte ska utgöra hinder för teknisk utveckling inom ambulanssjukvården. Användning av fjärrstyrda kameror i ambulanser kan komma att behövas av larmcentraler för att bevaka olycksplatser från distans. Lagstiftningen ger extra utrymme för bevakning till räddningstjänst, men inte för ambulanser och prehospital vård.

Hälso- och sjukvården innefattar många känsliga miljöer där människor i skört tillstånd vistas och en generell hotbild råder. Enbart Södersjukhuset har runt 160 000 besökare per år till sjukhusets akutmottagningar och tusentals anställda och besökare som dagligen passerar genom sjukhusets entréer. Med den stora mängden människor som passerar igenom och uppehåller sig i sjukhusens omgivning inträffar ofrånkomligen brott och ordningsstörningar. I närtid har förekomsten av gängrelaterat våld och andra allvarliga ordningsstörningar rapporterats från bland annat

akutmottagningar vid Karolinska Universitetssjukhuset i Solna och Södertälje sjukhus, trots detta har båda dessa sjukhus fått avslag på ansökningar att montera kameror. Det förebyggande trygghetsarbetet och hög säkerhet är särskilt viktigt vid dessa platser och en ny kamerabevakningslag måste ta hänsyn till det. Kamerabevakning kan utgöra ett viktigt komplement till åtgärder så som tekniska larm och byggnadstekniska åtgärder för att uppnå ett starkt skalskydd och stärka säkerheten runt akutmottagningar eller andra vårdinrättningar som är öppna för allmänheten, såsom vårdcentraler. Samtidigt är integritetsaspekten särskilt viktig att beakta vid kamerabevakning i vårdmiljöer. Landstinget anser att ett undantag från tillståndsplikten bör övervägas för platser vid vårdinrättningar dit allmänheten har tillträde. Det skulle möjliggöra ökad trygghet och säkerhet för patienter, besökare och personal på de platser vid vårdinrättningar där landstinget ser behov, och där det är godtagbart ur integritetssynpunkt, att montera kameror.

Landstinget anser att det är problematiskt att utredningen är inkonsekvent gällande synen på kamerabevakning i olika trafikslag. Möjligheten att förebygga brott och terrorangrepp, lagföra brottslingar, begränsa effekterna av olyckor eller att upptäcka och hindra ordningsstörningar behöver vara lika oavsett trafikslag. Det finns exempelvis ett likartat behov av att bevaka tunnelbanevagnar och bussar, trots det föreslås ett undantag för tunnelbanevagnar men inte för bussar. Detta hänger dessutom inte ihop med resonemangen i utredningen om att två skäl för kamerabevakning i kollektivtrafiken är att de miljöerna är särskilt brottsutsatta och att de historiskt har varit mål för terrorism internationellt. Terrorangrepp mot kollektivtrafiken har inte riktats mot enbart tunnelbanan utan mot exempelvis pendeltåg i Madrid 2004, mot buss och tunnelbana i London 2005 och mot centralstationen i Bryssel 2017. Det är dessutom anmärkningsvärt att utredningen hanterar tunnelbanan och järnvägen olika trots att dessa miljöer har likartade behov av bevakning och på flera platser växer ihop mer och mer med utvecklingen av kombinationsstationer i Stockholmsregionen. Landstinget anser att olika regler inte ska gälla för olika trafikslag eller kollektivtrafikmiljöer. Det undantag från tillståndsplikt som föreslås gälla för tunnelbanevagnar anser landstinget därför ska breddas till att gälla även för buss, spårvagn, järnvägsvagn och fartyg. Undantaget för tunnelbanestationer bör även gälla stationer, plattformar samt gångstråk mellan sådana platser och vägar och tunnlar förbi järnvägar. Landstinget anser även att begränsningarna i dagsläget att bevaka exempelvis entréer till tunnelbanestationer och andra miljöer omedelbart utanför stationer och trafikterminalers utgångar är omotiverade. Möjligheterna att bevaka dessa platser bör utökas och landstinget föreslår att samma undantag om tillstånd som föreslås för postlokaler ska finnas även för dessa miljöer.

Både i vardag, vid höjd beredskap och vid en kris ska landstinget ha ett välorganiserat och effektivt säkerhetsarbete som höjer samhällets förmåga att hantera en kris. Tillgången till kameror runt hälso- och sjukvården och kollektivtrafiken kan visa sig vara en mycket värdefull resurs i en sådan situation. En ny kamerabevakningslag är angelägen, men bör gå längre än vad utredningen föreslår om landstingets trygghets- och säkerhetsarbete ska förenklas påtagligt jämfört med idag. Kamerabevakning är en viktig pusselbit för att värna trygghet och säkerhet för medarbetare, patienter och resenärer i en omvärld där hotbilden har blivit mer komplex och oförutsägbar.